

GARBUIX

85

Carme Ballús,
contista local

**El nou projecte
del Parc del
Falgar**

Unisub,
explorant
el fons marí

**Georgina Callejón
des de Xangai**

Assessoria
Area Económica Legal

Area Económica Legal

Assessoria

**IMPUESTOS
CONTABILIDAD
LABORAL
JURÍDICO
ADMINISTRACION
DE FINCAS**

ÁREA FISCAL CONTABLE

- Asesoramiento Fiscal
- Planificación, análisis, gestión y presentación de obligaciones fiscales
- Impuestos (IRPF, IVA, IAE, ITPyAJD, Sucesiones)
- Declaración de Renta
- Elaboración de la contabilidad de la empresa
- Actualización de contabilidad atrasada
- Embargos y aplazamientos

ÁREA LABORAL

- Confección de Nóminas
- Presentación de declaraciones y obligaciones sociales
- Inscripción de empresas, altas y bajas trabajadores
- Despidos

ÁREA MERCANTIL

- Constitución y disolución de Sociedades mercantiles, laborales y cooperativas
- Nombramiento y cese de administradores
- Proyectos de capitalización
- Depósito de cuentas anuales en el Registro Mercantil y legalización de libros de actas y de contabilidad

ÁREA JURÍDICA

Asesoramiento legal en todo tipo de asuntos mediante Abogado ante los Tribunales

- Contratación, arrendamientos
- Compraventas, seguros
- Reclamación de Daños y perjuicios
- Divorcios y separaciones
- Sucesiones, Herencias
- Recursos contra Multas
- Impagos, Morosos
- Accidentes de tráfico
- Denuncias, querrelas y defensa penal

ÁREA ADMINISTRACIÓN DE FINCAS

- Asesoramiento a Comunidades de Propietarios
- Constitución de comunidades
- Contratación de servicios en las mejores condiciones
- Seguros, limpieza, ascensor, antiincendios, electricidad
- Convocatoria y celebración de juntas de propietarios
- Formalización trámites legales
- Alquileres

Plaça Can Prat 6, 08520

Les Franqueses del Vallès

Tel 93 849 2004

Fax 93 861 8002

area@areaeconomicalegal.com

www.areaeconomicalegal.com

- ELECTRICITAT
- AUTOMATISMES
- AIGUA
- TELECOMUNICACIONS
- CLIMATITZACIÓ
- CALEFACCIÓ
- GAS
- ENERGIA SOLAR

C/ Ribera del Congost, 36B
Pol. Ind. Congost - Les Franqueses
T. 93 849 00 44 - F. 93 849 18 44
maynoul@maynoul.com
www.maynoul.com

maynou sl

El problema de fons...

No és el primer editorial que parla del cons –llums- de les corbes de darre-
ra l'ajuntament. En el seu dia la carretera recta que passava per davant es
va desviar per darrera fent servir dues rotondes de corbes ajustades. De
seguida molt camions van envair el sentit contrari. Les línies intermit-
ges es van convertir en dobles, les línies dobles es van convertir en cons
fixos verds, els cons fixos verds en cons flexibles verds (de més d'un model
segurament). Els cons es van convertir en ciment i després en ciment re-
forçat. Hi van col·locar uns leds, ara d'un color ara de l'altre, primer d'un
model que sobresurt més, després d'un model que sobresurt menys... i a
hores d'ara (com des que va començar el "culebrot") és clar que la cosa no
funciona... segueix havent-hi llums trencats.

Després de tanta experiència no costa gaire veure que el problema no és la
divisió que s'instal·la a la corba, sinó la corba en sí. El que no és tant fàcil és
posar-hi una solució que realment funcioni. Però també és fàcil (i car!) anar-hi
gastant diners fent una adaptació rere l'altra mentre el problema segueix.

Ve a ser com el problema dels regidors a l'ajuntament (a tocar de la cor-
ba, per cert). Que per més que canviem els regidors de cadira i càrrec se-
gueixen els problemes (i de fa més temps que els leds).

Altra vegada, no és tan fàcil posar-hi una solució que realment funcioni.
Però també és fàcil (i car!) anar-hi gastant diners canviant regidors per
uns altres mentre el problema segueix.

No sabem si a la corba podem fer ras i net i canviar radicalment la solu-
ció... no sabem si a l'ajuntament...

Natura sense crisi

*Plàcidament es refugia el sol,
las després d'una càlida jornada,
i malgrat l'aparent lumínic dol
la natura resplendeix revifada.*

*Quan l'astre rei va llimant l'horitzó
es desvetlla arreu tot eixe animal
i les plantes amb magna brillantor
llueixen sa bellesa natural.*

*Hi trobem nostres vides que corren
paralleles cap a un mateix destí,
sovint calmes que bruscament s'esborren
i ens porten cap a un imprevist camí.*

*Avui són rius amb meandres de crisi,
sotraca que ha trencat el batec suau;
ara ens cal desvetllar d'aquest desfici
per emplenar nostre quefer de pau.*

Manel Mateo

Número 85 · any 22

Juliol 2010

REDACCIÓ

Miquel F. Salgot, Agustí Iglesias, Sandra
Llobet, Roger Maynou, Mar Rodríguez, Cristina
Brunés, Xavier Maynou, Elisabet Rodríguez,
Anna Velayos, Manel Mateo

DISSENY I MAQUETACIÓ

Joan Corominas

PUBLICITAT

Xavi Maynou

COL·LABORADORS

Antònia Pujadas, Pep Flores, Olga Alcaide,
Montserrat Pocurull, David Molina, Fe
Fernández, Núria Maynou, Carles Font

EDICIÓ

· Associació Cívica i Cultural
· 1500 exemplars
· Difusió gratuïta
· Tancada la redacció el 25 de juny de 2010
Adreça: Nau Can Ganduxer 08520 Corró d'Avall
email: revista@garbuix.com

La redacció de *Garbuix* no comparteix
necessàriament les opinions dels
articles signats

PORTADA

Joan Carles Manzano

Visita'ns a:

www.garbuix.com

Dipòsit legal: B-17350-2004

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

 **Generalitat
de Catalunya**

AMB EL SUPORT DE:

VOLUNTARIAT PER LA LLENGUA

El Parc del Falgar: aquest any sí?

L'Ajuntament decideix desencallar aquest projecte a pocs mesos del final de la legislatura, mentre des de diversos àmbits es qüestiona la idoneïtat de la iniciativa.

La construcció del Parc del Falgar era un dels projectes estrella del govern de Francesc Torné. Era una obra polèmica; per a alguns amb aires faraònics i poc respectuosa amb el medi ambient; per a altres una oportunitat per dignificar una part de la llera del riu Congost i per proporcionar un nou equipament al municipi. Sigui com sigui, amb l'arribada d'Esteve Ribalta (PSC) a l'alcaldia, el projecte s'aturà. Després de mesos d'espera, fa poques setmanes que hem sabut que l'equip de govern té la intenció de finalitzar el parc. Per tant, ha elaborat un nou projecte que inclou diverses modificacions respecte a la idea inicial i diuen que per Nadal podrien inaugurar-lo. *Garbui* ha volgut saber de primera mà com serà el Parc del Falgar, alhora que hem recollit diverses opinions al voltant d'aquesta iniciativa.

PERSIFRANQ, S.A.

FÀBRICA DE PERSIANES

SUBMINISTRAMENT
MUNTATGE
REPARACIÓ
MANTENIMENT

DISTRIBUÏDOR:

GRADHERMETIC

Nico

**PERSIANES D'ALUMINI,
TIPUS SUPER-GRADHERMETIC
I DE SEGURETAT,
AUTOMATISMES, SOSTRES,
SCREEN I MOSQUITERES.
GELOSIES**

El Parc del Falgar es troba a tocar del pont de Llerona, just al costat de la Via Europa. És fàcilment reconeixible pel llac artificial de color blau que s'hi pot veure des de fa un parell d'anys. Tot plegat formava part d'una polèmica iniciativa impulsada pel govern de CiU quan Francesc Torné encara era l'alcalde. El projecte inicial dibuixava un parc envoltat per una tanca i incloïa zones de picnic, una zona de barbacoes, un rocòdrom i unes barques per poder navegar pel llac. Tanmateix quan Torné fou desallotjat del poder a causa de l'aprovació d'una moció de censura, tot el projecte quedà aturat.

Ara el govern municipal encapçalat per Esteve Ribalta vol tornar a engegar el projecte. Tanmateix s'hi ha introduït diverses modificacions. Així ens ho explica Joan Antoni Marín, regidor d'Urbanisme: "L'antiga idea era fer un parc molt lúdic (semblant a un parc temàtic) al voltant del món dels peixos. Per exemple hi havia prevista una tanca perimetral al voltant del parc que faria que l'accés estigués controlat i que trencava moltíssim amb l'entorn del riu. En canvi, nosaltres sempre hem tingut clar que volíem un parc molt més naturalitzat, un parc obert i entroncat amb l'entorn del riu, que es podria assemblar al de Milpins. Creiem que és una manera més correcta de tractar el medi ambient i de fugir d'aquestes aspiracions més lúdiques o mediàtiques".

Sembla ser, per tant, que d'allò inicialment previst se n'eliminaran alguns elements. La idea, segons ens diuen els responsables municipals, és aconseguir un àmbit que serveixi de reserva per a moltes de les espècies animals que s'hi refugien i d'espai "de salut" per a tots els veïns que s'hi acostin: "Esperem que el parc sigui un espai naturalitzat al 100%, on hi hagi les espècies autòctones i on les bicicletes hi tinguin un punt d'acollida. Volem aprofitar un edifici que està a mig construir per fer-lo servir com un element per identificar la fauna pròpia de l'entorn i que pugui ser visitat per les escoles. També estem estudiant la possibilitat de posar-hi algun accessori per fer exercici, com els que hi ha a la Via Europa."

Pel que fa al llac, sembla que la idea és mantenir-lo (malgrat algunes veus demanaven tapar-lo) bo i intentant donar-li un aspecte el més natural possible. Es crearà un by-pass que permetrà agafar aigua del riu Congost per omplir el llac i que aquesta posteriorment torni a sortir del llac per reincorporar-se al riu. Segons Marín, el projecte ja compta amb el vist-i-plau de l'Agència Catalana de l'Aigua de la Generalitat.

I pel que fa al cost, quan valdrà tot plegat? El regidor Marín no ens ho concreta perquè diu que el projecte encara està en fase de redacció. En tot cas, assegura que "a l'ajuntament no li costarà un duro perquè les obres les han de pagar els propietaris de la zona". I és que cal assenyalar que el cost del Falgar ja ha estat polèmic en altres ocasions. L'empresa constructora que inicialment havia estat l'adjudicatària reclama 23 milions d'euros a l'ajuntament per les obres realitzades sota el govern de CiU. I d'altra banda, els propietaris de la zona van oposar-se a sufragar determinats elements del parc i van recórrer a la Justícia per fer valer els seus drets.

PUNTS DE VISTA DIVERSOS ENTRE L'OPOSICIÓ

I de tot plegat què en pensa l'oposició? Francesc Torné, líder del grup de Convergència i Unió, fou qui, en el seu dia, engegà el projecte del Parc del Falgar. Ara mostra el seu acord amb la continuació de les obres, però amb reserves: "El projecte del Parc del Falgar es va fer per recuperar una zona natural degenerada per la presència d'una gravera il·legal, que durant trenta anys havia anat degradant la zona del costat del riu Congost, deixant-la molt malmesa. Amb la millora de les aigües del riu es podia afrontar una millora de l'entorn i donar-hi serveis de natura amb unes instal·lacions model·liques a la comarca i de les primeres de Catalunya. Per tant, és moment d'acabar l'obra que es va aturar per una mala actuació política i de la qual els veïns no en poden fer servei. El govern municipal no ha estat capaç de posar en funcionament aquesta zona amb els serveis que estaven planificats, l'aula del riu i els diferents equipaments naturals i de lleure perquè la ciutadania disposi d'un espai natural molt interessant."

En canvi, des de l'altra banda de l'espectre polític, en Ferran Gontán, regidor d'Els Verds, és força més crític amb el conjunt del projecte: "Creiem que continua sent un parc temàtic, hortera i carrincló, que no aportarà res de positiu a les Franqueses i allunya encara més Llerona del riu. Desenvolupar aquest espai amb taules per picnic i amb barbacoes és incompatible amb la preservació com a espai de protecció de la natura. No cal oblidar que el Falgar és una plana al·luvial que degut a la intervenció urbana s'ha malmès." Gontán aposta per recuperar aquesta plana al·luvial i integrar-la a la Xarxa Natura 2000: "Cal treure el plàstic de la bassa i mirar de naturalitzar la zona. Recuperar aquesta zona del riu per poder-la incorporar a la Xarxa Natura 2000 que hi ha a l'altra

**CLÍNICA VETERINÀRIA
LES FRANQUESES**

animals de companyia i exòtics

Obert de 9h - 21h

telf. 938 402 410 - ctra. de Ribes, 175-181
08520 les Franqueses del Vallès

ROSTISSERIA "LA BONA CUINA"

MENJAR PER EMPORTAR MENÚS I SERVEI DE CÀTERING

C/ St. Joaquim 60 - Telf: 93 861 86 18

banda del pont de la carretera de Llerona a l'Ametlla fóra un encert. Primer, perquè hi ha ajuts suficients per poder realitzar la despesa i, segon, perquè aquesta inversió es podria desenvolupar en un període entre 5 i 10 anys. Si es fes això, en lloc de convertir el Falgar en un “merendero”, tindríem un espai de lleure per gaudir-ne tota la ciutadania i una possible escola de natura dins del municipi.” Finalment, Gontán afegeix que “ningú entendria el malbaratament de recursos en un parc temàtic que a més ens costarà molts diners el seu manteniment.”

ELS REGANTS DEMANEN MÉS INFORMACIÓ

Però les opinions sobre el Parc del Falgar no vénen només del món polític. L'Isidre Roquerias és el president de la Comunitat de Regants de Llerona i d'entrada mostra la seva sorpresa pel fet que han hagut de conèixer el nou projecte a través dels mitjans de comunicació: “El tema del Falgar ens va sorprendre una mica, perquè ens en vam assabentar a través dels mitjans de comunicació, concretament del 9 Nou. En l'últim Consell de Poble de Llerona, va venir l'alcalde i li vam demanar que ens informés sobre què volien fer. Seria molt important que l'Ajuntament ens expliqués quin és el projecte, sobretot als pagesos i als regants, perquè també hi puguem dir alguna cosa.” De fet, la Comunitat de Regants té una concessió de l'Agència Catalana de l'Aigua sobre el riu i és per això que sol·liciten ésser consultats. A més, l'Isidre Roquerias mostra els seus dubtes sobre el fet que hi hagi prou aigua al riu per poder regar i mantenir la circulació de l'aigua del llac: “Aquest any baixa aigua, però hi ha anys en què hi ha sequera

i si corre aigua és només la que ve de la depuradora. No hi ha aigua per a tothom. Els pagesos i els regants de Llerona, no li veiem la vessant positiva al Falgar, ni al projecte d'abans ni al d'ara”, conclou amb rotunditat.

Finalment, des de l'àmbit científic, també s'expressen alguns dubtes. En Toni Arrizabalaga és biòleg del Museu de Ciències Naturals de Granollers i fa palès el seu desacord amb el plantejament inicial del Parc: “L'oportunitat de gaudir d'un espai natural de titularitat pública es traeix amb la construcció d'equipaments i infraestructures per una mal entesa necessitat d'inversió i una visió urbana d'ordenar el camp. Es construeix un pàrquing, asfaltant més d'un quart d'hectàrea, quan al costat hi tenim un polígon industrial amb places d'aparcament més que suficients.” Arrizabalaga fa la seva pròpia proposta per aquesta zona. “Cal retornar l'espai al seu aspecte natural inicial, amb el seu efecte protector en cas de riuada. Caldria situar l'estany a nivell de les crescudes del riu, no per sobre; un estany que no ha de ser plastificat! I no s'ha d'abusar de la inversió en equipaments i infraestructures; de fet no en calen, a part de la xarxa de camins que permeti el passeig a peu i en bicicleta. Cal potenciar els espais oberts de prats i joncades inundables, combinats amb zones més ombrívols de bosc de ribera.”

Sembla doncs que hi ha un acord en la necessitat d'arranjar la zona del parc del Falgar i de convertir-lo en un espai on els veïns puguin gaudir de la natura. Una altra cosa ben diferent és quina és la solució més adient per arribar a aquest objectiu. Sigui com sigui, en pocs mesos els veïns podrem veure quin és el resultat final de tot plegat.

Notícies!

Ribalta expulsa Badia del govern municipal

Un nou sobresalt ha sacsejat la política municipal. L'alcalde Esteve Ribalta (PSC) ha expulsat el regidor no adscrit, Josep Badia, del govern. Fins ara, Badia ocupava la primera tinença d'alcaldia, i les regidories d'esports i de serveis. Tanmateix, les pretensions de Ribalta de retirar-li les funcions en l'àmbit dels serveis, han donat lloc a un enfrontament que finalment ha provocat que Badia sortís del govern, alhora que aquest denuncia irregularitats en la gestió municipal. Cal recordar que Josep Badia va ser la persona que va permetre l'arribada d'Esteve Ribalta a l'alcaldia. Badia fou el cap de llista del Partit Popular a les darreres eleccions i, en un primer moment, va donar suport al govern de Francesc Torné, de Convergència i Unió. Després d'alguns mesos, però, la

coalició de govern es trencà i Badia recolzà la moció de censura presentada pel PSC i ERC-Els Verds. Badia fou expulsat del Partit Popular i d'aleshores ençà actua com a regidor no adscrit. A hores d'ara, per tant, l'equip de govern està format únicament per cinc dels disset regidors que formen la corporació municipal, quatre del PSC i la regidora no adscrita Teresa Buigues. Des de les files de Convergència i Unió es continua demanant a Ribalta que deixi el càrrec. Aquesta formació té un pacte amb les ex-regidores del PSC, Vanessa Garcia i Dolors Isart, que suma majoria absoluta. No obstant, el fet que aquestes dues regidores ja haguessin participat en una altra moció de censura, impedeix que li puguin arrabassar l'alcaldia a Ribalta, a no ser que aquest decideixi dimitir.

Les escoles del municipi protagonitzen una cantata a la plaça de l'Ajuntament

El passat 30 de maig tingué lloc la quarta edició de la cantata que protagonitzen els alumnes de segon de primària de les escoles del municipi. L'acte va iniciar amb la interpretació d'algunes peces per part de l'orquestra de l'Escola Municipal de Música Claudi Arimany, dirigida per Dani Pérez. Tanmateix, els protagonistes de la tarda foren els més de 170 nens i nenes que pujaren posteriorment a l'escenari per interpretar "Rebel·lió a la cuina". Aquesta resultà ser una original composició en la qual els estris de cuina quotidians esde-

venien veritables instruments musicals, alhora que la música es combinava amb el relat d'una història infantil.

FONT: lesfranqueses.cat

La Generalitat concedeix l'ajut de la llei de barris al Barri Bellavista

A la segona ha estat la bona. Després de l'intent frustrat de 2009, enguany la Generalitat ha concedit un ajut de 8,7 milions a l'Ajuntament de les Franqueses per dur a terme una rehabilitació integral del Barri Bellavista. Aquesta subvenció s'inclou en els ajuts que des de fa set anys atorga la Generalitat en el marc de la denominada Llei de Barris.

Segons el govern municipal, amb aquests diners es pretén "integrar Bellavista a la resta del municipi de les Franqueses, eliminant l'aïllament i la fractura física provocada per infraestructures com la via del tren i la Ronda Nord i millorar la qualitat de vida de les persones, jerarquitzant l'espai públic i fomentant la convivència, la cohesió social i la dinamització econòmica del barri". Entre les obres previstes hi ha la construcció d'un nou col·lector d'aigües pluvials per evitar inundacions, la reforma de diverses places, o la construcció d'una passera sobre la Ronda Nord.

electrocamps

instal·lacions

electricitat
climatització
domòtica
energia solar
telecomunicacions
contraïncendi

enginyeria

projectes d'activitats
legalitzacions industrials
projectes d'instal·lacions

manteniments

industrials
terciaris
domèstics

més de
40
anys

La Cooperativa Agrària Comarcal amplia les instal·lacions

Dissabte 29 de maig es va fer la inauguració oficial de l'ampliació de les instal·lacions de la Cooperativa Agrària Comarcal (CAC) de les Franqueses del Vallès, situada al camí antic de Vic. Segons ens comenta Pere Rosàs, gerent de la Cooperativa, l'objectiu d'aquesta ampliació és doble: posar a disposició del públic els productes que elaboren no només els socis de la cooperativa, sinó també els d'altres cooperatives catalanes i de fora, i donar assessorament a la gent que cuida animals i plantes. El nou espai permet disposar de major oferta en 4 àmbits bàsicament:

l'agrobotiga, la jardineria, l'alimentació animal i l'equipament. Una agrobotiga es defineix com "una botiga de pagesos productors de qualitat situada a la mateixa zona de producció i oberta al públic en general". Els productes de jardineria són subministrats per Corma, Cooperativa de Planta Ornamental del Maresme. La reforma ha gaudit d'un ajut oficial per a zones periurbanes, o sigui aquelles en què l'agricultura existeix però està limitada, i on s'aporten valors afegits com un mínim transport o un producte més fresc; en resum, a favor de la sostenibilitat.

L'Oficina Virtual d'Atenció Ciutadana en ple funcionament

El passat 11 de maig es va presentar, a la Sala de Plens de l'Ajuntament, l'OVAC (l'Oficina Virtual d'Atenció Ciutadana), que des del mes de desembre es troba en funcionament i ja ha registrat una seixantena de tràmits. Aquesta oficina s'ha creat per permetre als ciutadans realitzar tràmits i consultes des de qualsevol punt on es disposi d'un ordinador i connexió a Internet, evitant així el desplaçament fins a les dependències municipals. A més, es troba en funcionament les 24 hores del dia, els 365 dies de l'any.

Així doncs es poden fer gestions i tràmits en diversos àmbits com activitat econòmica i ocupació, família, educació i serveis socials, medi ambient, tributs i sancions,... Per accedir-hi cal entrar a www.lesfranqueses.cat i des d'allí a Tràmits en línia; i en la majoria de casos cal disposar de certificat digital, que es pot obtenir al Servei d'Atenció a la Ciutadania.

Corpus a Corró d'Avall, tant si plou com si no

El diumenge 6 de juny es va celebrar el Corpus pels carrers més propers a l'església de Santa Eulàlia de Corró d'Avall. La tradicional confecció de les catifes de flors va estar amenaçada durant el matí i migdia pel temps variable i plujós que ha caracteritzat

aquesta primavera. A migdia, el bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, va estar a Corró d'Avall per passejar pels carrers, tot saludant la gent i interessant-se per la confecció de les catifes florals. Durant la visita l'acompanyaren el

rector Mn. Josep Gassó i l'alcalde Esteve Ribalta. El temps millorà i la resta de la festa, amb la processó pels carrers adjacents a l'església de Santa Eulàlia, es pogué celebrar amb normalitat.

KH LLOREDA

la teva neteja professional

 Pol. Ind. Can Castells - Pg de la Ribera 111
08420 Canovelles - (Barcelona-Espanya)

 Tel. Gratuït
900 77 71 77

 mail@khloreda.com
www.khloreda.com

Les Franqueses, seu oficial de la Cup 2010 d'handbol

La 12a edició del torneig internacional d'handbol que organitza el BM Granollers ha crescut amb la col·laboració de Les Franqueses i les instal·lacions esportives de Corró d'Avall. El dimecres 23 de juny es va jugar un partit amistós entre les seleccions junior d'Espanya i de Noruega, que va acabar amb un 33-22 pel conjunt espanyol.

Del 23 al 28 de juny s'han celebrat uns 36 partits diaris, des de les 9h fins les 21h, a les pistes del pavelló

esportiu de Corró d'Avall. Segons ha explicat Rafael Rosario, president de la AE Handbol les Franqueses, "aquesta col·laboració ha permès elevar en uns 300 esportistes la participació al torneig", que aplega més de 3.000 jugadors i ajudants. Equips procedents d'Espanya, França o Eslovàquia, entre altres, s'han allotjat durant el torneig als centres educatius CEIP Guerau de Liost, IES Lauro i IES El Til·ler.

Mor l'ex-alcalde Lluís Rams i Ventura

El passat 1 d'abril va morir Lluís Rams i Ventura, que fou alcalde de les Franqueses del Vallès entre els anys 1967 i 1975. Nascut el 1928 en una família ja lligada a la política (el seu avi Lluís Ventura havia estat alcalde als anys 20), va començar ajudant el seu pare, que feia de carreter. Després fundà amb un seu cunyat l'empresa de manipulació de plàstics Clipterplast. De la seva etapa com a alcalde, que acabà un mes abans de la mort de Franco, se'n destaca l'aprovació del pla general el 1974. Aquest preveia grans creixements urbans arreu del municipi, especialment a Corró d'Amunt i Marata. Durant el seu mandat es pavimentà bona quantitat de carrers del barri Bellavista, es signà el conveni per a l'arribada d'aigua del Ter al municipi i es negocià la donació dels terrenys que ara ocupa la zona esportiva, entre el Mas Colomer, Can Calet i Can Mònic.

Encants Nocturns, la nova proposta de l'ACC

Amb l'eslògan "Creix amb la Cívica", l'ACC va participar en l'organització de la 21a Fira de Sant Ponç que, per segon any consecutiu, ha comandat el Patronat Municipal de Cultura de les Franqueses. L'ACC va coordinar les demostracions i la representació dels artesans i va homenatjar a Enric Barbesà -expresident de l'entitat- per la

seva dedicació al poble.

Dins les activitats d'estiu, la Cívica ha programat la 18a Caminada Nocturna, que s'organitza des de Garbuix, i una nova edició del mercat dels encants, aquesta, però, amb una versió estiuenca. L'edició dels Encants Nocturns es fa a la plaça de l'Espolsada el 10 de juliol, i tothom hi pot vendre, bescanviar o

regalar objectes aprofitant la fresqueta dels vespres d'estiu. De cara a setembre es manté la participació a la Festa Major de Corró d'Avall, alhora que es volen arrencar altres propostes com un nou cicle de caminades per conèixer l'entorn natural del municipi. Per a més informació podeu consultar el web www.lacivica.com.

El Desig

Carns, embotits, formatges, ???

Carrer Verge de la Mercé, 41
Tel. i fax 93 846 50 01
08520 LES FRANQUESES DEL VALLÈS
(Corró d'Avall)

Granja
Cafeteria Joan

ENTREPANS • ESMORZARS • GELATS
• MENU DIARI

Joan Maragall, s/n (davant escoles Joan Camps)
Telèfon 93 849 05 42 - LES FRANQUESES

Carme Ballús:

“He llegit moltíssim,
gairebé de manera
compulsiva”

Carme Ballús neix a Granollers el 1955, actualment viu a Bellavista, està casada i té dos fills i dos néts. Dels 15 als 24 anys, mentre treballava al Registre de la Propietat de Granollers, va estudiar Filologia Catalana. Més endavant, va fer un postgrau sobre Teoria i Crítica del Teatre. Des de l'any 1979 és professora de català a l'Institut Antoni Cumella. Ha tingut cura de l'edició de llibres per al seu ús a les aules, com “*Mecanoscrit del segon origen*” de Manuel de Pedrolo. També va publicar un llibre sobre el teatre del segle XX a Catalunya. Ara fa quatre anys es va apuntar a l'Escola d'Escriptura de l'Ateneu Barcelonès. Entre premis i finalistes té publicats vuit contes, entre els que destaquen “*De càrcera*”, 2n premi de la Festa Major de Gràcia 2006; “*Silencis a ciutat*”, 2n premi de Dones Àrtemis (Cornellà) el 2007; “*Vestidet de color rosa*”, 2n premi de Les millors pàgines de Granollers 2009; i “*La darrera carta*”, 1r premi Vent de Port (Trempt) aquest any.

El contista neix o es fa?

Jo crec que es fa. Hi ha d'haver un cert gust pels llibres, per l'escriptura. Sempre he estat una devoradora de llibres, llegeixo ininterrompudament, des que tenia quatre anys, tota mena de coses. La biblioteca Francesc Tarafa estava a trenta metres de casa meua! He llegit moltíssim, gairebé de manera compulsiva.

Sempre havia escrit, però vaig fer el pas de presentar-me a concursos fa quatre o cinc anys. A l'Ateneu, hi he fet tres cursos: primer un curs bàsic general per a tothom de narrativa de ficció, de no ficció i un projecte de novel·la; llavors t'especialitzes i jo ho vaig fer en contes, amb dos cursos més. Amb el grup d'allà ens trobem dues vegades al mes, però fora de l'Ateneu. Mentre hi estàvem, vam fer una novel·la que duu per nom "L'artefacte"; la vam presentar a un certamen d'Ascó, vam guanyar i es publicarà l'any que ve.

Per quins motius et presentes a concursos?

Al principi perquè a l'Ateneu ens ho recomanaven per posar-nos a prova sobre l'estil, la temàtica... Si tens un conte en un calaix i s'adiu amb la temàtica requerida, presentar-te a un premi és un bon motiu per revisar-lo i enviar-lo.

També deu ser un motiu per compartir el que has escrit...

Quan ets principiant potser és l'única manera per donar-te a conèixer. Sempre m'han recomanat que enviés a concursos on es publiqués, perquè és la manera de saber si ho estàs fent bé. Per a mi aquest ha estat el camí.

T'has presentat a gaire concursos? En quins has tingut premi?

M'he presentat al triple dels premiats. És tan aleatori! Potser en un concurs no se n'ha cantat ni gall ni gallina i en un altre just després quedes en primer lloc! Va a gustos... Ho veig quan es publiquen els reculls. Al meu criteri, hi ha gent que escriu molt bé. Per exemple, a l'última edició del premi Vent de Port, a Tremp, vaig guanyar i estic molt contenta, però llegint altres contes potser n'hi havia dos o tres que també es mereixien guanyar.

Així no deu ser tan fàcil guanyar premis.

No, n'he perdut molts. El nostre professor, en Josep Albanell, ens avisava que havíem de "tirar" contes a concursos per donar-nos a conèixer i veure quina rebuda tenien, però que en perdríem molts. Si no en perds molts, no en pots guanyar cap! Abans, potser m'ho creia més i enviava més contes acabats de fer. Ara, m'hi miro més i n'envio menys. De fet, ara m'agradaria fer un recull de contes.

S'aprèn a fer contes?

Sí, però fa falta un cert do... i llegir contistes. Va bé que algú que en sap t'expliqui quins mecanismes hi ha darrera d'un conte del Cortàzar o de la Rodoreda, quins elements han posat en marxa perquè allò funcioni. Quan descobreixes això, tot va molt millor.

Com si t'expliquessin una recepta de cuina?

Sí, una cosa així. Després faràs el teu camí, però recordo el primer conte que vaig fer a l'Ateneu, i si ara el reviso veig que no era un conte, sinó una novel·la comprimida.

I per quan una novel·la?

No ho sé. Llegeixo novel·les, però com a gènere sempre m'ha cridat molt l'atenció el conte. I escriure una novel·la deu demanar molt de temps!

"M'agrada escriure contes relacionats amb la història o la realitat"

Sobre quins temes t'agrada escriure?

M'agraden contes que puguin tenir un fons relacionat amb la història o amb la realitat, com la immigració o la marginalitat. Per exemple, agafo una història i la situo a l'època medieval o a l'exili després de la Guerra Civil, sovint amb personatges femenins. També m'agrada molt escriure un conte després d'una experiència o d'un viatge per l'ambientació viscuda.

Així t'inspires amb...

Amb allò que m'ha passat, un record, una vivència... Per exemple, un conte dels últims va sorgir anant a La Vajol i pensant que per allà hi va passar el President Companys camí de l'exili. El del premi del Vent del Port va començar quan una companya de feina em va passar un assaig sobre Virgínia Galilei, la filla de Galileo, i vaig pensar que d'allò en volia fer un conte... més endavant.

Hi ha molta gent que es dedica a fer contes?

Sí que n'hi ha. He llegit a gent que ho fa francament bé. Una altra cosa és publicar.

Com definiries el teu estil?

Tendeixo al realisme, poques vegades hi introdueixo elements fantàstics. Crec que hi ha certa austeritat en la meua manera d'escriure. Intento que la meua prosa sigui acurada, sense massa floritures, i puc tenir un punt irònic. Moltes de les protagonistes són femenines, encara que no sempre. Tot i que he fet algun conte infantil, prefereixo escriure'n per a adults. M'agraden contistes com Pere Calders, Mercè Rodoreda i Bernardo Atxaga, entre d'altres.

Has estat mai jurat d'algun premi?

No, però ara ho seré a Vent del Port.

Com veus que afecta la crisi en la cultura?

Pot afectar, per exemple, si els Ajuntaments queden amb poc pressupost. A la força hauran de retallar en aportacions als grups de teatre, en revistes interescolars o en subvencions... No sé si es notarà en els premis literaris, però en Josep Albanell diu que ja hi podem comptar.

I per acabar, participes en la vida cultural de Bellavista i les Franqueses?

Quan era principiant em vaig presentar al concurs de la biblioteca i vaig guanyar. Després ja no, perquè no he estat gaire pendent de quan es convoca. M'agrada participar en actes concrets, com el cicle de teatre amateur o la Fira de Sant Ponç.

Màrius Serra

en una entrevista de pas

L'escriptor Màrius Serra, per molts enigmes que plantegi, no n'és cap pels catalans: participa en diversos mitjans de comunicació (Catalunya Ràdio, La Vanguardia, Enderrock...) i té una carrera consolidada com a comunicador i periodista. No pot parar d'escriure, de fet ha estat premiat en diverses ocasions i és autor de *Farsa o Quiet*, la seva última i exitosa novel·la, entre altres.

Viu i escriu a Horta, Barcelona, però va passar pel nostre municipi el passat 21 de maig per presentar la novel·la *Maletes perdudes* al costat de l'autor, Jordi Puntí, a la llibreria l'Espolsada.

*L'home dels jocs de paraules ens planteja un enigma:
"Les sinceritats vallesanes, de deu lletres."*

Com va començar la teva afició per la llengua?

Jo no tinc consciència d'haver estat mai aliè als eneants de la llengua. Em recordo de nen, no únicament aprenent paraules sinó també jugant amb elles. Per tant, sempre dic que "de petit vaig caure en una marmita, com l'Obèlix, però a la meua hi havia una sopa de lletres".

Et consideres amant de la llengua?

Sí, em considero amant de la llengua i, d'una manera natural, de la meua llengua, la catalana. Si pogués escollir entre ser multimilionari o políglota, no tindria cap dubte, seria políglota.

Hi ha feines que permeten passar-ho bé i guanyar-se la vida. La teua és una d'aquestes?

Totalment. Em sento un veritable privilegiat i és un gran luxe el fet de poder treballar i guanyar-me la vida al voltant de la llengua i de la creativitat verbal, que són coses que m'apassionen. Per tant, puc dir que sóc un professional de la llengua, però alhora un amateur.

Què és el millor i el pitjor d'aquesta feina?

El millor és la llibertat de tenir consciència

que sempre pots estar fent coses més enllà de les pressions que puguin venir de fora. I alhora, vist que tot té cara i creu a la vida, el pitjor també és la llibertat, perquè aquesta és el repte més gran que existeix. Resulta molt senzill seguir els camins prèviament establerts; per tant, si tu en vols crear de nous, pot ser molt divertit, però també pot destarotar.

De totes les col·laboracions que fas tant a TV, ràdio i premsa, quina d'elles t'atrau més?

Des de l'òptica periodística, la premsa sens dubte. I entre els mitjans de ràdio i televisió, la ràdio; per proximitat, per ritme i per llibertat. A la televisió ets esclau de molts elements incontrolats -la imatge i la pròpia estructura prohibitiva- i pot passar que el missatge verbal quedi aigualit en un mar de moltes altres coses. A la ràdio la paraula és sobirana.

Tens alguna paraula preferida?

Depèn del dia. Sóc molt promiscu amb les paraules; no tinc una sola fe. Aquest matí, per exemple, m'ha agradat molt la paraula "degana", que no va endevinar gairebé ningú a l'enigma de fa dos dies.

Hi ha paraules pròpies de les diferents zones geogràfiques. Ens en sabries dir alguna que sigui pròpia de les Franqueses?

No us ho sabria dir. El temps va variant i la llengua és un ésser viu que també canvia. Quan vaig a una població parlo amb la gent del lloc i n'esbrino mots i maneres de dir; m'agrada tenir corresponsals actuals. Però a les Franqueses o rodalies no hi he vingut encara, a fer aquesta feina, és clar.

Aquesta no és la primera vegada que passes per les Franqueses; recordes la primera vegada que vas trepitjar el municipi?

Hi he vingut sovint darrerament, però la primera vegada que vaig venir aquí devia tenir uns setze o disset anys i era després d'una festa a Matadepera.

Ens podries fer una definició, en format d'enigma, de les Franqueses?

I tant, això segur! "Les sinceritats vallesanes, de deu lletres"; dit amb tota franquesa.

Et queda algun enigma per resoldre?

Molts! El principal: "Què coi hi fem en aquest món?" És a dir, tot és un enigma; la vida és un enigma. Quin avorriment si tot estigués resolt!

OPTICA COSTA

Entrena els teus ulls

NOU SERVEI DE TERÀPIA VISUALI

VINE A CONÈIXER LA NOVA SECCIÓ

OUTLET

EN PRIMERES MARQUES DE SOL I GRADUAT

T'hi esperem!!!

AVDA. STA. EULÀLIA N°10 (AL COSTAT DE LA ESGLÈSIA) (08520) LES FRANQUESES DEL VALLÈS TELF. 93 840 22 22

Opinió

La renúncia al diàleg i al consens

En els últims mesos hem vist com el govern municipal, amb l'alcalde al capdavant, deixava de banda de forma clara el diàleg polític i, per tant, el consens, a favor de "l'anar fent" i "qui dia passa, any empeny". Aquesta actitud és contrària al compromís que tenen els polítics locals, que sigui quina sigui la seva situació, estan condemnats a parlar i buscar acords en les qüestions d'interès general perquè tot segueixi endavant.

Fa més d'un any que l'Ajuntament de les Franqueses es va quedar sense majoria absoluta, la que havia presentat la moció de censura per governar el municipi com alternativa al govern legítim a les eleccions de 2007. En l'actualitat, el govern només té 6 dels 9 membres que tenia, i amb aquesta situació s'han anat realitzant plens municipals sense que s'hagin aprovat qüestions importants per al municipi, com els pressupostos, la plantilla de personal, projectes urbanístics, inversions en equipaments i serveis que fan falta al municipi...

Davant d'aquesta situació tan preocupant a nivell ciutadà, que és qui en rebrà les conseqüències, ens trobem sense resposta de l'equip de govern, doncs deixen al calaix i no

porten a debat ni a votació les propostes que presentem els regidors i les regidores a l'oposició. Amb aquesta actitud està limitant la solució de les qüestions importants per al municipi, i la resta de temes que hauria de liderar el govern ni es plantegen, ni se'n parla. Senzillament, no s'hi fa res. Tenim els membres del govern de braços creuats sense afrontar cap qüestió important, ja que la seva voluntat és la de mirar d'arribar a final de mes sense el mínim esforç. Quina llàstima que hi hagi polítics que es preocupin més dels seus interessos personals i polítics i abandonin la seva tasca de servei, per mantenir els ingressos econòmics i el càrrec. Ens preocupa aquesta tristesa d'esperit davant les adversitats que estem patint a les Franqueses i que el govern municipal prefereixi prioritzar el seu interès propi al general. Per això reclamem polítics honestos, treballadors i coherents, que aportin solucions als problemes que pateixen els ciutadans, en comptes de donar-los excuses de mal pagador.

Francesc Torné i Ventura

Portaveu del Grup Municipal de CiU

Caminen cap a la pau

La pau al món és el bé més apreciat que hem d'intentar deixar als nostres descendents, però la pau és un do que cada vegada sembla més difícil d'aconseguir. El que ha succeït aquets darrers dies en aigües internacionals, prop d'Israel, sembla més una pel·lícula de ciència ficció que no pas un fet real. La barbàrie a la que poden arribar els homes sembla no tenir límit ni mesura.

El que resulta més difícil d'entendre és que s'acusi ràpidament als cooperants de ser membres de "banda terrorista." Els que valorem la feina dels voluntaris ens preguntem qui són els terroristes.

Un poble que ha patit en la seva pròpia carn la barbàrie i que hauria de valorar com ningú la pau i el dret a la vida, fa amb la resta del món part d'allò que ells van patir i que tots rebutgem. No serveix que els alts funcionaris d'aquest govern manifestin que ells en són les víctimes. Les víctimes són els cooperants ferits i els morts que no tornaran a casa. Fets com aquests no es poden permetre sense prendre mesures molt serioses contra aquells que es creuen els amos de la vida i la mort dels éssers humans.

Ma Teresa Buigues

DONNA

MODA JOVE, SENYORA
-COMPLEMENTS-

Plaça Ajuntament, 2
08520 LES FRANQUESES

Tel. 93 840 69 35

bar trull
RESTAURANT

Carretera de Ribes, 105 Tel. 93 849 31 19 08520 LES FRANQUESES

Es pot sortir de la crisi?

Estem tots immersos dins l'intrigant món de la crisi. Ara resulta que totes les empreses han de reduir personal, controlar les despeses, demanar crèdits per poder tirar endavant... I qui diu les empreses diu els bancs. Les pobres entitats financeres es veuen obligades a fusionar-se per poder mantenir-se en actiu. Bé, ja sabem que quan diuen que tenen tants milions de beneficis al cap de l'any són pures especulacions periodístiques, perquè si no ja em direu a sant de què han rebut tantes ajudes públiques, o sigui, ajudes nostres. En aquests moments, tal com jo ho veig, és impossible sortir d'aquesta crisi perquè, per desgràcia,

l'economia que s'ha promogut al nostre voltant sols ha estat la construcció, amb la conseqüent especulació urbanística per part de promotors i ajuntaments, que amb el cobrament dels diferents permisos d'obres, contribucions, etc., han pensat que això era la xocolata del lloro. Fins que la societat no es decideixi a canviar la seva mentalitat consumista i no es promogui una economia productiva (tecnològica, farmacèutica, etc.), seguirem allà mateix, immersos en la crisi.

J.A. Guillem

Cal seguir la traça

Darrerament haureu escoltat o llegit notícies al voltant de la planta incineradora de can Tamayo, "que això ja està fet", "sempre es surten amb la seva", etc. Doncs res més lluny de la realitat.

Quan escric això, estem esperant per a finals de juny, la resposta a les nostres al·legacions per part de l'ajuntament de la Garriga. Si han estat capaços d'admetre que van tenir un mal moment, en l'aprovació inicial, i ara ens estimen les al·legacions i aturem la planta, caldrà pensar que no tenien tota la informació i ara han vist la llum. Ho celebrarem.

Però com molts temem, és molt probable que continuïn negant les evidències i tirin pel dret. Però que tothom estigui tranquil, no passa res que no estigués previst. Des de la Plataforma Antiincineradora, on hi som Els Verds, entre d'altres partits, associacions, col·lectius i persones a títol individual, treballem des del principi amb el pitjor dels escenaris i per tant que desestimem les nostres al·legacions

és un pas administratiu més per poder arribar al final del procés, amb proves de la mala fe d'uns polítics, que enlloc de servir al ciutadans, cedeixen a pressions de tota mena d'una empresa privada.

Una empresa privada que es publicita com a empresa preocupada pel medi ambient, però que en realitat només es preocupa del seu benefici econòmic i s'oblida de l'entorn i de les persones que vivim al voltant de la incineradora.

Per això, crec que hem d'estar tranquils i esperançats, però a l'expectativa, per tal de reaccionar en moments puntuals i demostrar als polítics de l'Ametlla, les Franqueses i la Garriga que nosaltres, els veïns, també podem generar pressió.

Ferran Gontán

*Regidors d'Els Verds
ferrangontan@elsverds.org*

AIC ARGEMÍ I CIURANS, S.L.
DISTRIBUÏDOR COMERCIAL CAMPSA

**DISTRIBUCIÓ GASOIL C
SERVEI A DOMICILI**

08530 LA GARRIGA
Ctra. Nova, 37 - T. 93 871 46 31

08520 LES FRANQUESES
Ctra. Cánoves, 32-46 - T. 93 849 57 50

TE OMPAÑO

Mecànica i electricitat en general de l'automòbil

Tagamanent, 97
Tel 93 840 37 65 Fax 93 849 81 59
08520 LES FRANQUESES DEL VALLÈS

Us avancem la Festa Major 2010

Els propers dies 17, 18, 19 i 20 de setembre torna a posar-se en marxa la Festa Major de Corró d'Avall. Aquest ha estat un any econòmicament difícil, també, per a la Comissió de Festa Major. Així doncs, la Festa pot portar-se a terme gràcies a una subvenció de l'Ajuntament i a l'ajuda d'empreses del poble, però evidentment en un any de crisi les coses es compliquen i, si a més els pressupostos del consistori segueixen essent els de fa 2 anys, òbviament les subvencions no augmenten.

Per aquests motius, des de la Comissió s'ha decidit donar una nova imatge a la festa. Volem fer una festa major més nostra, donant cabuda a les entitats del poble, com l'ACC, la protectora d'animals Noè, el grup de Teatre Boina de Corró d'Amunt, i fent agafar protagonisme a joves músics que comencen.... Volem que la Festa sigui més participativa i per tant hi trobareu actes que hem redirigit per fer-los més populars, com l'arrossada o els espectacles de teatre, i d'altres que agafen més protagonisme, com són les activitats per a infants o les activitats de foc.

Quan llegiu el programa d'actes d'aquest any us sobtaran alguns canvis de data, hora o ubicació dels actes. Segurament hi trobareu a faltar alguna activitat que a vosaltres us agradava o potser us sorpreneu veient que aquest any podeu descobrir-n'hi altres de noves.

La Comissió de Festa Major som una desena de persones que ens reunim setmanalment al llarg de tot l'any de manera totalment altruista. Ens agrada organitzar la festa, gaudim fent-ho, tot i que a vegades és complicat encertar totes les decisions, o fer les coses a gust de tothom. Només us demanem que sortiu al carrer els dies de la festa, que participeu dels actes, que gaudiu dels correfocs, dels espectacles infantils, dels concerts nocturns, de la botifarrada, de l'arrossada...

Molt bona Festa Major!

CFM Corró d'Avall.

Igualem els sous

Acabo de llegir al diari que hi ha poca gent que es vulgui dedicar a la política perquè cada cop els salaris són més baixos. Suposo que deu ser una broma de mal gust dedicada a tots els que no arribem als mil euros mensuals. O sigui, que un simple regidor municipal pot arribar a cobrar uns 4.000 euros, depenent del lloc on treballi, mentre que els que treballem ja sigui a l'Administració, en una fàbrica, un comerç, una oficina, etc., ens hem de conformar amb un sou quatre vegades inferior per una jornada completa, molts cops sense cobrar les hores extres i sobretot sense queixar-nos, perquè encara tenim sort de treballar. I no em queixaria si fossin competents, però és que tenim la dissort

de tenir uns polítics de pa sucat amb euros (perdó, amb oli) que només miren de quina manera es poden perpetuar al poder per tal de cobrar sense fer gaire res. Tal i com deia un escriptor i polític de renom en una tertúlia radiofònica, qui es vulgui dedicar a la política no només ha de tenir-ne ganes sinó també aptituds. I per demostrar ambdues coses se'ls haurien de realitzar les proves pertinents, oposicions i psicotècnics. I així veuríem de debò qui serveix de veritat i qui entra en política per omplir el sarró.

Dídac Fernández

Celler del Ferrer
"el celler de les Franqueses"

Vi - Cultura - Degustació - Plaer - Gastronomia

Bodega de vins fins de qualitat
Informació per cellers particulars
Cursos de formació
(Hostelera, particulars i empreses)

www.compravino.com

Ctra. De Ribes 245 - 08520 Les Franqueses del Vallès
T: 938616070 fax 938616069 - carles@fontjordan.com

AutoSistemes

Joan Vilageliu

Av. de l'Ajuntament, 11

607 440 550

les Franqueses del Vallès

Num. Gps Bluetooth
DVD Alarms Sist. de So

La música del moment al

III cicle d'espectacles al carrer

ELS AMICS DE LES ARTS

Concert del 12 de juny
a la Plaça de l'Ajuntament

Es defineixen com a "amics" de les arts perquè reneguen de ser artistes, però també són "amics" del públic. Pocs grups en català del moment desperten l'eufòria (amb el permís de Mazoni) que desperten *Els Amics de les Arts*. Encara que pugui semblar que a Les Franqueses no hi havia una expectació multitudinària, la banda va reunir prou oients donada la poca tradició musical del municipi.

La seva història és la de quatre companys de pis que es converteixen en amics i que arran de la seva afició per la música acaben formant un grup, el que ara coneixem com Els Amics de les Arts. En Joan Enric, en Ferran, l'Eduard i en Dani han tirat endavant una proposta musical que amb la paciència i la confiança ha resultat un èxit. El *Bed&Breakfast* és el disc que els ha dut a nombrosos escenaris, però ja havien publicat Castafiore Cabaret. Tots dos discos s'expressen de manera col·loquial, buscant la complicitat de l'oient amb joves històries quotidianes i un humor irònic. La música que acompanya les lletres és senzilla, animada i fonamentada en el joc de les quatre veus masculines, però això encaixa perfectament amb el piano, la guitarra, la melòdica i les bases electròniques que dissimulen l'absència de sofisticació musical. La veritat, però, és que no els fa falta res més, perquè el seu fort és la simpatia.

Ens van oferir un bon concert, un de més privat i tranquil del que ara els és habitual, però no per això pitjor que la resta. Demostren que a qualsevol escenari són divertits i molt, molt propers, tant com uns veritables amics que, només a través de l'altaveu, poden animar el dia.

www.elsamicsdelesarts.cat

MARIA COMA i

ESPALDAMACETA
concert de 18 de juny a Can Font

De cantautors, ara, n'és ple. I no ha de ser estrany tenint en compte el llegat de la Nova Cançó. A Corró d'Avall en van venir dos de joves i frescos, l'actuació dels quals va tenir la sort que s'acabés fent a l'interior de Can Font a causa de la pluja, així el so va quedar més recollit i respectat.

Espaldamaceta (l'alter ego de José Juan González) va ser qui va encetar el vespre només amb veu i guitarra. La música d'*Espaldamaceta* no seria el que és sense l'atenció que demanen les seves notes llargues i cantades, acompanyades només per una guitarra suau que no para de puntejar amb delicadesa i experiència. El seu fort, més que parlar, és cantar amb un llarg catàleg d'expressions facials, però tot i així, *Espaldamaceta* es fica els oients a la butxaca amb particular simpatia. És més, els sedueix del tot quan interpreta versions destacades de Leonard Cohen o dels Manel a més del repertori del segon disc, *Miedo al silencio*.

Després va ser el torn de Maria Coma. Amb només 23 anys i després d'haver girat tot un any amb el grup *u_mä*, Maria Coma s'ha estrenat en solitari. El disc *Lindleum*, un disc fet d'originalitat i cocció lenta, és el primer del país amb tantes semblances a Björk o Hanne Hukkelberg. A la majoria de concerts Maria Coma s'acompanya del bateria i productor Pau Vallvé i de Jordi Lanuza al baix. Gràcies a aquests dos instrumentistes la seva música pot explotar i potenciar el directe, però ella, amb veu delicada i aguts de vellut, és l'ànima de cada cançó. Això corprèn encara més mentre s'acompanya d'un piano virtuós, tant a ritme de jazz com de música clàssica. Aquest concert i tots els que fa són un luxe en musicalitat. Ha estat la sorpresa de l'any: molts altres toquen pop i rock, però l'estil íntim i naïf que desprèn Maria Coma no deixa indiferent a ningú.

www.mariacoma.com

www.espaldamaceta.com

El cirerer, d'Alba Garcia Puig

Amb l'arribada de l'estiu i la calor, la fruita pren tonalitats ben intenses. Una de les fruites que fa les delícies de grans i petits són les cireres. És per això que aquest cop he triat de parlar-vos d'un conte molt especial que es diu *El cirerer*.

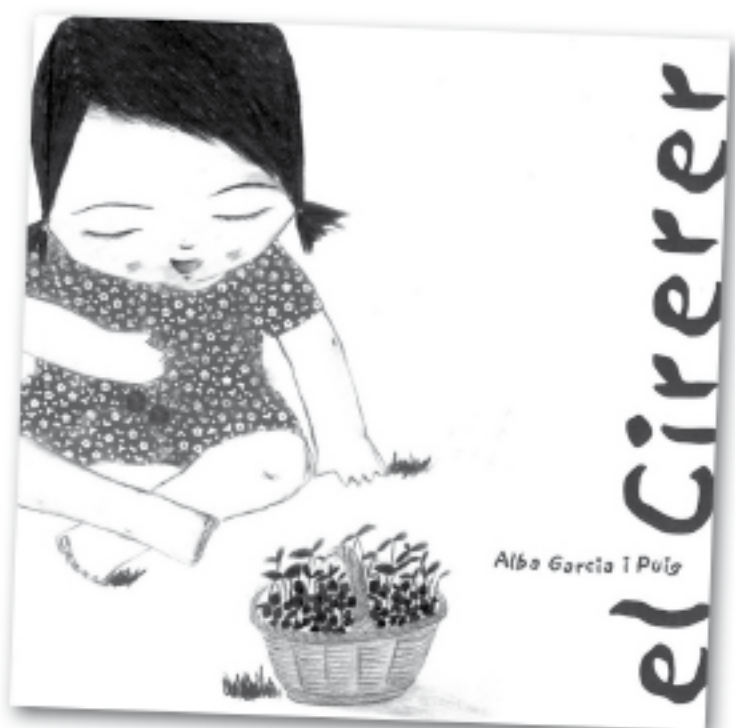
La Mariona passa els estius a casa els avis, aquell estiu l'avi li regala un arbre petit, un cirerer. Tots dos junts el planten i l'avi li explica que si en té cura aquell arbre farà una fruita vermella molt i molt bona. L'estiu passa i la Mariona marxa de casa els avis trista perquè el cirerer no ha donat fruit. Ella en té cura tan bé com sap, però les cireres no han aparegut.

Un conte deliciós, amb unes il·lustracions que enamoren, i que en el temps de la immediatesa posa en alça valors com la paciència i el saber esperar. Un llibre adreçat a nens i nenes i tots els adults amb cor de cirera.

Fe Fernández Villaret

L'ESPOLSADA LLIBRES

www.lespolsada.cat

UN DIUMENGE QVALEVOL O UN DIA
LABORABLE PASSADES LES 22H.,
UN FRANQUESÍ/INA NECESSITA
UN PRODUCTE FARMACÈUTIC. JA
L'HEM FETA BONA, PERQUÈ CAP
DE LES FARMÀCIES DEL MUNICIPI
FA GUÀRDIA. NO HI HA ALTRE
REMEI QUE ANAR A LA CAPITAL
DE COMARCA, I LES FRANQUESES
ÉS GRAN, O SIGUI QUE ALGUNS HO
TENEN FORÇA LLUNY. SI LES COSES
NO CANVIEN, PROCUREU NO TENIR
URGÈNCIES...

Unisub Granollers

Ha arribat l'estiu i, amb ell, una crida cap a la platja i cap al mar. Remullar-se i capbussar-se és el refresc predilecte per apaivagar les altes temperatures. Per a molts de nosaltres la paraula estiu ens evoca platja i mar, és per tant, un moment perfecte per conèixer una de les entitats històriques de les nostres contrades que, des de 1992, s'ha establert a Corró d'Avall.

“Al mar no se li ha de tenir por, però si molt de respecte”

A finals dels anys seixanta els reportatges televisius de les aventures del comandant Costeau, van empènyer una colla de joves granollerins a fer els possibles per conèixer, de primera mà, què s'amagava al fons marí. El primer pas era aconseguir el carnet de busseig amb escafandre autònoma i per això van anar fins a Sabadell per fer el curs al Centre de Recuperació i Investigacions Submarines (CRIS). Aquest va ser el primer pas del que esdevindria, l'any 1968, la unió de submarinistes -Unisub Granollers, Unisub Sabadell i Unisub Hospitalet-. Ens hem trobat a can Baliarda amb en Toni Roura, president d'Unisub i en Josep Traveria, ex-president i un dels membres més antics i carismàtics de l'entitat. El primer que ens crida l'atenció és el seu local, can Baliarda és una casa aïllada damunt la carena sud de la Foradada.

Què hi fa un club de submarinistes enfilat a la carena i envoltat de conreu de secà? Tot i que els seus inicis es remunten a un despatx compartit al Camp de futbol de Granollers, i vinculat al club de natació, la ubicació més coneguda d'Unisub era al carrer Canigó de Granollers on hi van estar des de 1979 fins a 1992, quan van haver de marxar per la venda de la finca. Tal com ens explica en Josep Traveria “nosaltres volíem tenir un local d'ús propi i, tot i que ens agradaria estar al centre de la ciutat, els preus de lloguer i la necessitat d'un lloc on poder connectar el compressor d'aire per omplir les botelles, ens tira enrere”. El trasllat a les Franqueses va ser per qüestions pràctiques, ens expliquen, “buscàvem un espai que no fos massa car, on es pogués instal·lar un compressor i on hi hagués facilitat per carregar i descarregar les botelles i el material de sub-

comercial
Eulàlia

ofertes
qualitat
confiança

Tel. 93 846 83 33

COALIMENT

Av. Santa Eulàlia, 12
08520 Les Franqueses del Vallès

EXCAVACIONES Y MATERIALES
RODOSA

Teléfono: 93 846 74 10

C/ Moli S/N • 08520 Les Franqueses del Vallès

marinisme que acostuma a tenir força pes”. Can Baliarda és una casa ben aprofitada. Té vivenda, taller, magatzems, aparcament, facilitat d'accés, i amb l'arribada d'Unisub també disposa d'un bar, una aula per impartir els cursos i un parell de despatxos; una seu envejable.

Una de les activitats regulars que organitza el club és la formació dels nous afeccionats al submarinisme i cursos de millora i especialització. Tal i com exposa en Toni, “per practicar el submarinisme és obligatori estar federat i disposar de títol, i nosaltres ens encarreguem de tot”. Els cursets consten d'una part teòrica i una de pràctica. Així, en el curs d'immersió d'una estrella cal fer cinc sessions teòriques, cinc de pràctiques a la piscina i cinc més al mar. Després d'això, i per poder acreditar les hores de busseig que et permetin accedir a nous cursos, s'han d'acumular vint immersions acompanyat d'una persona que tingui un nivell superior al teu. Per això, Unisub també organitza sortides al mar durant els caps de setmana. A banda dels títols d'immersió, també es fan cursets d'especialitat, per explorar grutes, per fer sortides nocturnes, d'orientació submarina, o per explorar restes enfonsades (percis). Segons en Josep, “per practicar submarinisme, el bàsic és que t'agradi el mar, sigui fer snorkel o anar a pescar. Molts dels que han entrat a fer immersió són afeccionats a la pesca submarina i volen passar més temps bussejant”. I és que, la pesca submarina amb fusell i botella, conjuntament, està prohibida i molt vigilada; “pots tenir el carnet d'immersió i la llicència de pesca submarina, però dalt la barca no pots portar botella i fusell alhora”, comenten.

Però, i nosaltres, estem segurs dins el mar? Pel senyor Traveria, que és una persona llargament experimentada, “perills i riscos al mar n'hi ha perquè estem en un hàbitat que no és el nostre, però, si fas les coses ben fetes no ha de passar res”, “hi ha unes normes que no t'has de saltar: mirar l'aire que queda a la botella, controlar la profunditat i el temps d'immersió per evitar la descompressió...” afegeix en Toni Roura. Hem de saber que el temps d'immersió possible depèn de la profunditat “a més profunditat, menys temps”. Habitualment t'hi pots estar entre 50 i 60 minuts amb persones no gaire experimentades, tot i que, per norma les dones consumeixen menys aire i hi poden estar més estona”. Per altra banda, amb la pro-

funditat hi ha uns límits de temps de permanència i un procés d'ascensió molt pautats. En aquest aspecte, el submarinista sol comptar amb un ordinador que facilita molt aquests càlculs.

És doncs un esport amb moltes despeses? Diguem que no és econòmic, però es tracta de fer una despesa inicial. Es necessita un equip lleuger (ulleres, tub, aletes, escaupins i vestit) i un equip pesat (reguladors, jacket, botella i els ploms). “En un principi ho llogues per provar si t'agrada i posteriorment ho acabes comprant”, aconsella en Toni. Un cop tens la llicència i l'equip ja pots practicar submarinisme arreu. A Espanya les millors zones són les costes de Múrcia i Almeria, les illes Balears, les Colombres o les Canàries. El mar Roig i el Carib són destins molt preuats pels amants dels peixos i a la fotografia submarina. A Catalunya, però, tenim la Costa Brava que, segons en Josep “és preciosa” i també “les illes Medes, on s'hi poden veure peixos molt grans i habituats a la gent”. La conscienciació pel medi ambient ha fet que les costes catalanes recuperin, a poc a poc, l'aspecte i la riquesa submarina d'anys enrere “a Mataró, a uns 25 o 30 metres trobaves molta vida; ara, quan hi veus peixos grossos et preguntes ‘què passa aquí?’”. Però també, la conscienciació pel medi ambient, l'increment de depuradores i l'existència de molts centres i clubs que col·laboren en la neteja –Unisub també–, millora la salut de les nostres costes.

Per acabar, no ens podem oblidar d'una de les activitats més celebrades des d'Unisub, la baixada d'un pessebre al fons del mar. “La baixada del pessebre era força popular en els clubs d'immersió, però ara cada cop se'n fan menys”, comenta en Josep Traveria. El pessebre artesà d'Unisub l'elabora el reconegut pessebrista Agustí Valentí, soci de l'entitat i creador del pessebre submarí des de fa més de 20 anys.

Si voleu acabar de conèixer el club, afegir-vos a les seves propostes o simplement veure imatges del fons marí, us convidem a visitar el seu espai web: www.unisubgranollers.cat

Girona, 98
08400 - Granollers

RS
MICRO
SISTEMES
INFORMÀTICA I
COMUNICACIONS

esborrany@esborrany.com
93 8714658
Bany 30 La Garriga

寺讲福金

← “A la Xina has de canviar el teu concepte de distància i temps”

Georgina Callejón

La Georgina és una noia de 25 anys, llicenciada en traducció i interpretació per la UAB. Fa sis anys va apostar per aprendre el xinès i l'any 2008, aprofitant els Jocs Olímpics, va decidir anar a estudiar a Pequín per veure si es podia adaptar a la cultura de la Xina. Li va agradar tant, que va decidir repetir l'experiència el 2009 i va entrar al procés de selecció per treballar a l'Expo de Xangai 2010.

Ha treballat com a traductora i professora, entre d'altres, i no descarta la possibilitat de fer-ho a la Xina. El seu objectiu professional és treballar per empreses catalanes ubicades en aquest país.

Què et va portar a Xangai?

El passat mes d'agost del 2009 vaig tenir la sort d'entrar en el procés de selecció per treballar al Pavelló d'Espanya a l'Expo de Xangai 2010. Després d'un procés llarg d'entrevistes (Barcelona-Xangai), em van seleccionar com a Hostessa VIP.

On vius actualment?

Visc al centre de Xangai, concretament al districte de Jing'An. És una zona molt coneguda on hi viuen molts estrangers, però també molt xinesos. Tinc de tot a prop: botigues, supermercats.. i el metro a 10 minuts caminant, tot i que acostumo a anar amb bicicleta a tot arreu.

Què és el que més et va sorprendre en arribar-hi?

La veritat és que m'està costant una mica adaptar-me a la vida de Xangai, tot i que m'agrada molt. M'és molt difícil veure poc el sol i el necessito per tenir un estat d'ànim positiu. És una ciutat completament occidental, una bombolleta dins de la Xina. Jo estava acostumada a Pequín, on es pot percebre la

MATALASSOS

 fortuny

SOMIERS

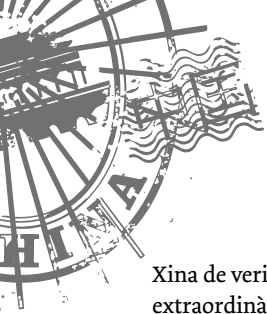
CAPÇALS DE FUSTA - FORJA - METALL - SOFÀS I SOFÀS LLIT
MATALASSOS DE LÀTEX - SOMIERS ELÈCTRICS - COIXINS
INSTAL·LACIONS A HOTELS, APARTAMENTS, RESIDÈNCIES

 Aspol®

Sucursal a
Llinars del Vallès
Carrer Cervantes, s/n
davant camí del cementiri

fabricació de
somiers i
matalassos
a mides especials

Carretera de Cánoves, 11
Tel. i Fax 93 840 12 86
08520 LES FRANQUESES

EX
AEROPUERTO
LA CHINITA
MARACA 'BQ

Xina de veritat, on tot és molt més barat. Xangai és una ciutat extraordinària on el temps passa molt ràpid perquè sempre estàs treballant o fent coses que t'agraden. Cal remarcar que a la Xina has de canviar el teu concepte de la distància i del temps.

Aquí, però, tot és molt més car i a molts llocs, al veure't estranger, et tracten directament en anglès. Per a mi això és un gran inconvenient, ja que no em permet parlar en xinès tant com voldria, però jo contesto en xinès, de fet és divertit!

Com t'hi sents?

M'hi sento molt bé, ja que tenim una cultura tan diferent que em permet créixer professionalment i personal. Tot i que sovint enyoro la meua terra, aquí estic aprenent moltes coses que segur que em serviran en el futur. Hi ha moments molt durs on has de lluitar tu sola, però després sempre n'hi ha que ho compensen.

Hi ha algun costum que hagis adoptat amb facilitat?

Sens dubte: el menjar m'encanta. Fer massatges setmanalment, anar amb metro i amb bicicleta a tot arreu i no dependre del cotxe, i tenir la capacitat de parlar 5 idiomes a diari a la meua feina. Cal remarcar, però, que no tothom pot aguantar un canvi cultural tan gran; s'ha de ser una persona molt forta en tots els sentits.

Què és el que més diferencia xinesos i catalans?

Clarament ens diferencia la manera de pensar. Tenim cultures tan diferents que sovint és molt difícil entendre'ns, s'ha de tenir molta paciència. Ells només contempen una manera de fer les coses, no són capaços de veure que per arribar a un mateix objectiu, normalment hi ha diverses vies.

Què hauríem d'aprendre uns dels altres?

En alguns determinats moments, la manera de treballar i també el mètode que ells fan servir per estudiar, que pot ser més eficaç. Ells aprenen a base de repetir les coses moltíssimes vegades; això a vegades pot ser molt bo, però a vegades pot ser un gran inconvenient.

De nosaltres podrien aprendre a tenir una ment més oberta, o que també hi ha altres sistemes d'aprendre, a través d'exercicis, de jocs o altres activitats. El camp de visió que té un xinès és reduït, només ha après a fer les coses d'una manera. Per això considero que un català i un xinès junts, podem formar un gran equip. De fet ho demostren les empreses catalanes d'èxit a la Xina.

Gràcies a l'Expo i a la setmana autonòmica de Catalunya, amb una sèrie d'activitats es va donar a conèixer Girona, Tarragona, Lleida, què són els "Castellers"... I tal i com va dir Isabel Coixet, la directora de la tercera sala del pavelló, ara els xinesos veuen Catalunya com un país petit amb grans idees.

Què ens pots dir dels tòpics sobre els xinesos: treballadors, la poca higiene en restaurants, el menjar gats...

La veritat és que aquests tòpics són certs, però com sempre no es pot generalitzar. Els xinesos són extremament treballadors, sempre dinen al lloc de treball i no marxen a casa fins que s'ha acabat la feina. Hi ha establiments que obren gairebé les 24h del dia. Per a ells la feina és el més important, aquesta és una de les raons per les quals la Xina ha arribat on és actualment. La poca higiene en els restaurants, evidentment també depèn del lloc. Aquí a Xangai tant pots menjar en restaurants de luxe de qualsevol lloc del món, com en restaurants xinesos al carrer per menys de 2 euros, on sí la higiene sempre és un problema. Però a mi m'agraden, sempre hi he menjat bé i mai m'he posat malalta.

Suposo que tot depèn de la persona, considero que acceptar i sobreviure a aquestes coses significa involucrar-se en la cultura xinesa, cosa que a mi m'agrada molt.

Com mantens el contacte amb les Franqueses?

Malgrat les sis hores de diferència horària, escric e-mails als meus familiars i a les meves amigues cada dia. I gràcies al Skype puc parlar amb els meus pares a temps real, és el millor invent d'Internet! Amb la meua àvia, per telèfon, que encara no té Internet.

Entens el motiu de la immigració de xinesos a Catalunya?

Els xinesos adoren occident i poder-lo conèixer directament significa el progrés per a ells. Normalment els xinesos que tenim a Catalunya treballen en basars o restaurants, i vénen durant un període i només amb un dels fills, ja que estan obligats a deixar-ne un a Xina per assegurar que tornaran. A Catalunya viuen molt bé i tenen sous molt més alts. Ells aprenen més ràpid la nostra llengua, per tant s'adapten molt fàcilment al nostre país. A més, tenen l'oportunitat de poder donar als fills una educació a Catalunya.

I pel que fa als catalans, per a qui li agradi viatjar, ara és el moment de conèixer la Xina, ja que ha fet un canvi impressionant després dels Jocs Olímpics de Pequín el 2008 i ara amb l'Expo de Xangai.

e-mail: cmg@retolscmg.e.telefonica.net
www.retolscmg.com

- ✓ Camions
- ✓ Furgonetes
- ✓ Lluminosos
- ✓ Neons
- ✓ Lletres corpòries
- ✓ Retolació interna
- ✓ Impressió digital

Tel. 93 840 41 25 • Fax 93 840 52 36
Pol. Ind. Pla de Llerona, C. Holanda 4
08520 Les Franqueses del Vallès

22

M'acompanyeu a

ca l'Engràcia o can Bufí?

Ca l'Engràcia / Can Bufí

Avui tenim el goig de parlar amb Salvador Bufí Planes, que és a punt de fer vuitanta-cinc anys molt ben posats i que ens obre la porta d'aquesta casa que diu que deu tenir uns sis-cents anys d'història, que costa molt poc de dir, i que per un misteri o altre suposem que és la primera casa que es va fer al pla de Llerona, perquè té el número 1 al bell mig de la portalada i, que ell sàpiga, no n'hi ha cap més de numerada.

Els pares del Salvador Bufí

El Salvador ens diu que en un principi la casa va ser cal Ros de la Riera, tot i que no saben d'on venia el nom. En Rovira de Villar va llogar-la a l'avi del Salvador, el noi petit de can Congost, quan es va casar, i es va passar a dir cal Xic Congost, perquè l'avi, també Salvador Bufí, era el petit de quatre germans de can Congost, d'aquí això de "xic".

I d'on ve, doncs, el nom de ca l'Engràcia, amb què es coneix la casa a tot el poble? Doncs no us ho creureu pas, però ve del nom de la dona de l'avi, ja que segons ens diu el Salvador, era una dona dominant

i sempre es va dir ca l'Engràcia en comptes de can Congost Xic. El pare del Salvador, Josep Bufí, tampoc va canviar el nom de la casa i aquí va quedar el motiu. El Salvador, però, representava una casa de pollets i el coneixien com a Bufí, i va batejar la casa com a can Bufí (Engràcia), per a referència de tothom. Així és com es coneix ara. La casa té tres finestres amb arcada i una entrada al mig. En un principi tenia un cos senzill amb un galliner en el primer cos. Més endavant es va reformar i s'hi va afegir un cos més modern. El terreny arribava en un principi fins a can Vinyó, però es va fer la carretera

www.espais8s.com

- Projectes integrals d'interiorisme
- Disseny de vivendes
- Disseny de locals comercials
- Disseny de stands
- Disseny efímer i d'exteriors
- Assessorament
- Projectes de distribució
- Disseny gràfic
- Imatge d'empresa
- Direccions d'obra

E8's estudi
d'interiorisme

Ctra. de Ribes, 202
08520 Les Franqueses del Vallès
Barcelona
Tel. 938 618 897
info@espais8s.com

que va passar just pel camp i un trosset va quedar de via pública. El Salvador em fa fixar en la finestra de dalt de l'abans galliner. *Veus aquests forats?* –em diu, *són forats de perdigons tirats a l'avi per uns lladregots de gallines des d'un cloper de pedres que hi havia més enllà de la casa.* Per sort, van tocar la paret, però de l'ensurt li van anar fent perdre la vida.

Davant la casa hi havia un pou amb uns pilars i un travesser d'on treien l'aigua amb una corriola per fer-la anar a l'aigüera. Avui el pou és tapat i allà on hi havia una quadra per al carro i les gallines, avui hi ha un jardí amb uns quants arbres que ell mateix va plantar: una acàcia, un pebrer, un àlber i un pollancre que ens fan ombra. També havien tingut quadres de porcs.

La casa rep ja la cinquena generació, un dels fills del Salvador, el gran que es diu Josep i el nét del Salvador, el Gerard. El Salvador diu que tots els Bufi de Llerona, de Corró d'Avall, de Vilanova de la Roca i de Bigues han sortit de can Congost de Llerona.

El Salvador Bufi Planes es va casar amb l'Agustina Gendre Capella, de Palou, i van tenir tres nois, en Josep, en Joan i el Salvador, i una noia, l'Imma.

Ell, de ben jovenet, quan tenia tot just uns vuit o nou anys, ja es va haver de fer càrrec de la casa, perquè en època de guerra van mobilitzar el seu pare a fer refugis i es va quedar sol a casa amb dues germanes. S'havia de llaurar i portar la terra. Sort d'un cavall vell que tenien molt voluntari i molt bo, però que per a ell semblava un elefant de tan gros, perquè tots els estris pesaven més que el nen. El cavall, però, abaixava el cap, perquè li pogués posar el collar.

Can Bufi o ca l'Engràcia sempre ha estat una casa de pagès: tenien vuit o deu porcs per poder-ne vendre i fer algun cèntim. Quan el Salvador va fer la mili, es va demanar al Sr. Rovira de Villar d'engrandir la casa i van fer la part de la casa nova, més lloc per al bestiar. Hi van tenir vuit o deu vedells.

Li preguntem com va conèixer l'Agustina, la seva dona, i ens diu que a l'envelat de Granollers, a la plaça dels Porcs. Va picar-li l'ullet, li va dir *Jo, sense tu, seria com un peixet sense aigua*, ella va riure i ja no van parar de ballar. La mare de l'Agustina diu que li va dir a la seva filla *No te'l deixis perdre aquest pagès de Llerona, que menjaràs mongetes.* Anècdotes, ens diu.

El Salvador, com que no cobrava jornal, diu que el pare li donava vint drets per a despeses, però encara no passava quinze dies que ja no en tenia (si anava al cine, si es prenia una cervesa, si pagava el berenar a la nòvia...). El pare li deia: *Ja els has acabat?* I això el va espavilar per fer calers. Va comprar setanta o vuitanta pollastres a Granollers i va tenir sort, perquè en va fer unes 8.000 pessetes. A l'amic de Santa Eulàlia que li havia venut els pollastres li va proposar que el llogués per vendre pollets a canvi de donar-li vint pessetes cada dia, més cinquanta cèntims de comissió per la venda de cada pollet. Així ho van acordar, però al cap d'una setmana ja li havia venut 2.000 pollets. Sabia guanyar-se les pagues que li compraven els pollets.

Ens explica que un dia va dir a una pageda d'aquelles repataïnes que li podia assegurar que els seus pollets eren els millors del món

i li'n va regalar una caixa, perquè veiés la diferència entre els que ella tenia i els que ell li venia. Ja va tenir clientela per sempre.

Més endavant li van trucar de Gallina Blanca, perquè vengués els seus pollets, una raça que en deien Cobb. En un dia en va vendre 1.000. De Gallina Blanca va passar a Granges Alba Salicrú, de Vilanova i la Geltrú, que tenien un pollet de raça Cuber, de l'estat de Montaigne i que amb vuit setmanes ja arribaven al quilo i mig. Eren el rècord del món de creixement. També tenien una raça de gallina blanca que feia ous blancs i en ponía un cada dia segur. Quan no va tenir prou pollets per vendre, venia els mascles per a carn i les femelles per a ous. Com sabien què eren? La gent japonesa, que és molt bona per a aquestes coses, diu que agafava els pollets, els estrenyien i segons com posaven el culet, ja sabien si eren mascle o femella. Abans un pollet valia unes quatre pessetes. El seu rècord de venda? 70.000 en un mes. Déu n'hi do!

Com que sembla que no es van entendre amb el nou gerent de l'empresa pel què feia a les comissions, el Salvador va canviar l'ofici de venda de pollets i va començar a vendre finques fins encara avui, tot i que diu que el Govern no el deixa treballar, perquè es queda massa comissió! I nosaltres que l'envegem, perquè ell es pot jubilar! L'Agustina, la seva dona, sempre l'ha ajudat en tot: s'ha fet càrrec de la casa, dels fills i en un primer moment va tenir l'única botiga de sota el pla, que es deia ca l'Agustina, pels voltants de can Masses. Venien comestibles i fins i tot coses de farmàcia com aspirines. Totes les pagedes hi anaven a comprar, perquè no n'hi havia cap més, fins que ho va deixar i va ajudar-lo amb els pollets.

En Salvador diu que ha estat un dels primers que ha tingut telèfon a sota el pla i tots els veïns hi anaven a telefonar, i potser dels primers també que va tenir televisió, una Silvània d'un metre quadrat, amb una pantalla molt gran. Tot el veïnatge anava a cal Salvador quan hi havia futbol.

Com ens comenta ell mateix, va néixer sota un terròs, perquè en aquella època anava així. Diu que els fills troben massa fonda la terra i que no estan fets per als horts. De totes maneres, la cinquena generació segueix el curs de la història d'una casa que n'ha vist de tots colors i que gràcies al Salvador i a l'Agustina hem tingut el goig de conèixer-la i de saber-ne un xic més. Gràcies a tots per fer-nos de memòria del temps, de can Bufi (Engràcia). Per molts anys!

Montserrat Pocurull

Salvador Bufi

LES POLSADA

LES POLSADA
LLIBRES

Pl. de l'Espolsada, 8
08520 - Les Franqueses
Tel/Fax. 935 467 861
www.lespolsada.cat

LES POLSADA

Desert

Caminant pel mercat, vaig veure el desert. Les dunes s'amuntaven oferint parells de samarretes a preu unitari. La sorra exigia cura a les petjades i jo estava permanentment alerta, per si algun escurçó ensumava una superfície per on trepar fins la butxaca del meu cul. El vent era càlid, angoixant. Ni una mirada, ni un somriure, ni un alè.

El silenci cremava, era tan i tan gran que engolia totes les freqüències dibuixables i n'unificava el so. Suor. Bragues a euro la dotzena. Mitjons a tant el quilo. D'on deurien sortir? Camells que corrien salvatges, enmig de mirades que no hi eren. Ningú no els veia. Colors que no existien, patiments invisibles.

Quan mirava al nord, només veia sorra. Si em girava cap al sud, la franja del cel acaronava el color ocre del matí. Set, i poca aigua. On altres asseguraven veure formigues, jo només veia el buit. Músiques que no existien, sons que no hi eren. Hagués jurat creuar-me amb la mirada d'un captaire, implorant una donació. Un miratge?

Soledat envers el món. Jo i el No Res. Desert, només desert. Indesxifrables cançons d'autos de xoc, només dins de la meva imaginació. Pantalons a 4,50. Algun tuareg. Inquietud continguda, només per saber si algú més veia el mateix que jo. Mirades absents, mirades que no em veien, mirades que jo no veia.

Observava el sol per saber orientar-me, per no dur les meves passes en va. Vaig suposar que havia de caminar en aquella direcció. Només ho vaig suposar. Xíndries fresques que no eren per a mi.

Raïm de mentida. Tot plegat, una il·lusió. No hi era Déu, no hi era Alà, no hi eres tu.

Papers de diaris caducats embolicant oasis poc cotitzats. El so de fons d'una màquina escurabutxaques... D'on devia sortir tot plegat? Culleretes de cafè repicant en el vent. Color groc pastel decorant un paisatge poc enginyós. Una obra de teatre imaginària: xiquets gitanos de pell més que torrada interpretant Shakespeare en un cant coral. Albergínies volant sota els núvols. Bolets no al·lucinògens preparats per a una possible al·lucinació. Olor a bacallà salat, i més set.

Safates plenes de no res, que tothom voldria posseir. Núvols en forma de rulot amb una senyora que, des de dins, no parava de xisclar papassètica poesia i retalls d'espiral. Economia enterrada quinze metres sota la sorra. Veritables tresors submergits, segurament d'una civilització que mai no ho va ser del tot.

El teu silenci omplint la xafogor. El meu mòbil silenciàt. La teva boca, imaginada. Només imaginada. Cap brúixola, cap planell, només sorra per endavant. Les cames es cansaven de caminar entre aquell mercat sense edulcorar. Els braços es fatigaven d'obrir pas entre mestrals d'absència. I de tant en tant, un perdó, per si havia trepitjat algú a qui no sabia veure.

De sobte, un oasis: l'hora del te. Vaig seure i vaig respirar. Un descans, una sàvia i desafiant mirada a l'horitzó, un moment de pau. Vaig pensar que aviat estaria llest per reprendre la marxa.

La meva nova percepció del món

Quan tens un fill et canvia la percepció del món i el meu món comença a Corró d'Avall. Vull dir que la percepció del meu poble està canviant. Fins fa un any era un ciutadà més del poble. No m'agradava l'excés d'obres, de cotxes, certes decisions polítiques... potser això continua essent igual. La gran diferència és que estan canviant les coses en les que em fixava. Ara passejo molt pel poble i puc observar molts aspectes que el tràfec de la meua vida anterior no m'ho permetia. Us en posaré alguns exemples:

En primer lloc i, gràcies a la primavera i el bon temps, passo força estones a places i parcs del municipi... espais que abans no acostumava a freqüentar. Cada plaça té la seva gent i, evidentment, la seva quitxalla. La plaça del Casal, la placeta amagada a prop del Casal, la plaça plana i de formigó de l'Espolsada, la plaça del tren al costat de l'Espolsada, la de l'escola de música, el parc de la zona esportiva, la plaça de can Font... no està malament. Cadascuna té els seus encants, les seves ombres, els seus jocs, la seva gent... Però, vist que sóc crític de mena, hi ha una cosa que mereix una reflexió: l'actitud incívica d'alguns veïns. No és difícil trobar-se excrements de gos, multitud de burilles, pipes... al terra d'aquests espais infantils. Quan ets jove no t'hi fixes, però quan vas darrere un nen que comença a caminar i que s'ho fica tot a la boca, comences a fixar-t'hi, i tant que t'hi fixes! També et fixes en la poca solidaritat d'alguns veïns que no es molesten a ficar els cartrons, plàstics o, fins i tot, mobles i vidres als contenidors o, simplement, a trucar perquè els hi passin a

recollir (de franc). A banda, de la molèstia visual i degradació que comporta per a un espai que és de tothom.

També he pogut gaudir amb el meu fill d'espais com la piscina municipal, però si hi vaig a peu amb el seu cotxet no és difícil trobar barreres arquitectòniques, espais on no es pot passar o veure que la majoria del nostre poble prioritza encara els vehicles de motor i no pas als vianants... A més, sempre hi ha personatges que creuen que el circuit de Catalunya comença a Corró.

Durant aquestes passejades, que em permeten observar moltes coses, he pogut veure que Corró està ple de parelles joves amb nens petits. És un poble ple d'infants i això ens ha d'omplir de joia i esperança, però també ens ha de fer pensar quin model de poble volem. Els que portem tota la vida aquí sentim certa enyorança del passat més rural del nostre poble. No era difícil acostar-te a la natura, ja que estava més propera. També era habitual poder anar sol pel carrer, fer les teves cabanes, anar amb bici...

Actualment em sembla que això és més difícil. Sí que és veritat que s'han preservat molts espais per a famílies i infants i això està molt bé, però aspectes com l'incivisme, la prioritat dels vehicles i certa brutícia em fan qüestionar si aquest poble està fet per al desenvolupament global dels futurs ciutadans. Crec que hi hauríem de reflexionar un moment, si més no jo ho faig, ja que la meua percepció del món, començant per Corró, ha canviat.

VINS

Varietals i terroir

Què és un vi? Doncs un most de raïm fermentat que té un mínim d'alcohol. Això sembla senzill, però... com és que hi ha tants tipus de vi?

Hi ha uns factors que hi influeixen tant com la mà de l'home; són els factors climàtics, de terreny i sobretot el varietal. És bo que un vi sigui diferent d'un any a l'altre, perquè és resultat de la climatologia de l'any.

El terreny marca el tipus de vi perquè el cep extrau del sòl tot allò que hi troba. Els climes menys fèrtils fan vins més corpulents i estructurats; en canvi, els terrenys rics en aigua i sòls molt rics en matèria orgànica fan vins més suaus. El minerals, com la pissarra del Priorat, els aporten notes de mineral que els caracteritzen i fan possible reconèixer la seva procedència.

Però un factor que determina molt com serà un vi és la seva varietat. Cada tipus de raïm o varietal aporta unes aromes característiques al vi. Quan provem un vi, podem arribar a saber la varietat amb què està fet.

Al mercat, cada cop trobem més fàcilment vins monovarietals (fets d'una sola varietat de raïm); en ells veiem els diferents caràcters d'una mateixa varietal. Així doncs, provar la mateixa varietal de zones climàtiques o terrenys diferents pot ser un joc divertit per si mateix. Un sopar amb amics on tinguem varies ampolles de la mateixa varietal que obrir, però de diferents zones, ja pot resultar un al·licient per engagar un joc i una conversa agradable.

De varietals, en podem trobar de dos tipus: les anomenades autòctones, que són les tradicionals d'una zona, i les forànies, les tradicionals d'altres contrades i aclimatades en un altre territori. D'autòctones del nostre territori tenim la garnatxa blanca o negra, l'ull de llebre, el samsó, el trepat, el macabeu, el parellada, el malvasia, el xarel·lo, el picapoll... De forànies, les més conegudes són el cabernet sauvignon, el merlot, el sirà (escrit de formes diferents en etiquetes de vi), el chardonnay, el riesling o el gewürztraminer.

En el mercat els monovarietals més curiosos que conec són el cabernet franc del celler AVGVSTVS del Penedès, ja que és una varietat que normalment es barreja amb la del cabernet sauvignon i el merlot.

La sobirà parent la podem degustar després de la seva recuperació realitzada fa 20 anys pel celler Agustí Torelló Mata, que amb aquesta varietat recuperada de vinyes abandonades i molt velles ha produït el seu primer vi blanc.

El darrer descobriment ha estat un vi de la varietat torrontes, habitual en blancs de Sud-Amèrica, però aquest cop està plantada i vinificada a la Denominació d'Origen Mentira (Guadalajara).

Aquest article no té altre objectiu que fer-vos obrir mires per provar coses noves. A ben segur que a part de conèixer coses noves, us donaran conversa i us faran cultivar els vostres sentits.

Carles Font

carles@fontijordana.com

Rotllets de vedella farcits amb gouda en la seva salsa

INGREDIENTS

8 escalopes de vedella (tallades finament)
30 g de mantega
200 g de formatge Gouda semicurat
8 llenques petites de pernil serrà
8 fulles de sàlvia fresca
oli
farina

PER A LA SALSA:

10 g de cebes, 100 g de pastanagues, un gra d'all, 1/2 l de brou de carn, 1 cullerada de tomàquet concentrat, 1 branca de llorer, romaní i julivert

PREPARACIÓ:

Tallar el formatge Gouda en vuit trossos de 3 a 4 cm i més estrets que les escalopes. Enrotllar cada llesca de formatge, juntament amb una fulla de sàlvia, dins una llenca de pernil. Salpebrar la carn i col·locar un dels rotllets de pernil i formatge a sobre de cada filet, doblegar les vores laterals i enrotllar el bistec de manera que no en sobresurti el farcit. Lligar amb fil de cuina.

Escalfar la mantega i una mica d'oli en una paella. Fregir, fins que quedin daurats de totes bandes, els rotllets de vedella, que s'hauran enfarinat prèviament. Reservar.

Per a la salsa: Sofregir en el mateix suc dels rotllets, la ceba picada i la pastanaga. Quan comenci a daurar-se, afegir-hi 15 g de farina. Remenar bé i deixar coure una mica a foc lent per tal que es torri lleugerament. Vessar el brou i afegir-hi l'all picat, el tomàquet concentrat i la branca de llorer. Salpebrar amb pebre blanc i poqueta sal. Afegir-hi els rotllets i deixar coure, tapat i lentament, durant 30 minuts (ja sigui als fogons o al forn, prèviament escalfat a 170°C). Decantar i passar la salsa pel colador xinès.

Presentació: Cobrir el plat amb la salsa i col·locar-hi els rotllets al damunt. Es pot acompanyar amb la guarnició que es desitgi.

Retalla i col·lecciona les receptes del Garbui!

Antònia Pujadas

Els incendis forestals

El foc al bosc sempre ha estat un component més o menys natural dins dels ecosistemes mediterranis. Moltes espècies vegetals presenten adaptacions per a fer front als focs forestals, com és el cas del suro de les alzines sureres, o per poder-se regenerar ràpidament després dels incendis, com per exemple rebrotar des de les arrels. El foc ha estat present en els boscos mediterranis des de fa segles, de vegades per causes naturals (exemple: un llamp) i també provocat per l'home de forma controlada (per fer carbó) o extensiva (cremar boscos per tenir pastures).

Des dels anys setanta hi ha hagut un increment del nombre d'incendis, així com també de la superfície cremada, que pot superar la capacitat dels ecosistemes per recuperar-se. L'increment dels grans incendis forestals es deu en part a la major quantitat i continuïtat de combustible que hi ha en els boscos, provocat per l'abandonament rural i els períodes d'intensa sequera.

En termes d'incendis forestals es parla del triangle del foc: combustible-comburent-calor, que són els tres factors que s'han de donar perquè comenci un incendi. El comburent és la substància que, combinada amb el combustible, fa possible la

combustió. En els incendis forestals, el comburent de l'aire és l'oxigen. El combustible és la quantitat de biomassa que hi ha en els boscos, és a dir, arbres, matolls,... Per obtenir una combustió cal que la proporció d'oxigen sigui superior al 15%. Velocitats de poc més de 20km/h són suficients per garantir una renovació de l'aire i de l'oxigen que reactivi permanentment el foc. La calor són les altes temperatures a les que arribem a l'estiu. Però només amb aquests tres components no s'inicia un foc; perquè un incendi s'iniciï cal la "xispa" que faci que comenci la ignició. Aquesta "xispa" pot ser provocada per causes naturals (un llamp) o provocada per la mà de l'home, com succeeix la majoria de les vegades.

El risc d'incendis forestals aconsegueix una fórmula ben senzilla que té en compte tant la vulnerabilitat (és a dir, tot allò que està en joc: les persones, els béns i el medi) com la perillositat, entesa aquesta com la suma del triangle del foc i els factors naturals o humans que el poden provocar.

Pel que fa al foc, podem distingir tres tipus d'incendis forestals. En primer lloc, hi ha els incendis forestals petits, que es poden controlar amb pocs efectius. En segon lloc, els incendis forestals mitjans, que són controlables abans que es converteixin en un gran incendi i que necessiten molts mitjans humans i materials per a controlar-lo. Finalment, els grans incendis són aquells que abarquen grans dimensions, tenen una gran intensitat d'energia i són molt difícils d'extingir.

Els incendis forestals suposen una regressió a fases anteriors de la successió ecològica. Després de l'incendi, el bosc comença immediatament la regeneració que conduirà a la seva restauració natural.

Per a més informació podeu consultar:

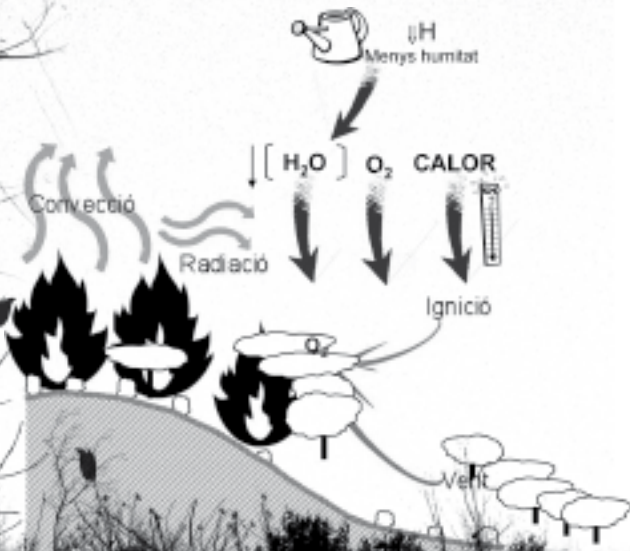
http://www.ub.edu/ecologiaiambient/8_6_incendis.htm

http://mediambient.gencat.net/cat/el_medi/incendis/inici.jsp

Olga Alcaide

Bióloga

EVOLUCIÓ D'UN INCENDI FORESTAL

**Perruqueria
Ramón, scp.**

c/ Sant Josep de Calassanç, 32 - 34
08402 GRANOLLERS
93 879 48 04

SILUET

**40 anys de
professionalitat**

**PERRUQUERIA
I ESTÈTICA**

Pça. Gaudí 2, 1-3ª
08520 Corró d'Avall
Tel. 93 849 33 81
www.lesfranqueses.net/siluet

HerreraGargallo

*Instal·lacions elèctriques, de gas,
climatització, calefacció, llar digital, energia
solar, geotèrmia, terra radiant,
contraincendis, tractament d'aigües,
legalitzacions*

tls. 938496877 / 938496128 fax. 938496194

www.herreragargallo.com

PUNT ÒPTIC

natural optics
PUNT ÒPTIC

www.naturaloptics.com

graduació i revisió de la vista
adaptació de lents de contacte
ampli assortit en muntures de sol
i graduades
el millor en moda
adaptació d'audiòfons
telescopis, prismàtics...

Ctra. de Ribes, 194
Tel. 93 849 79 39
Les Franqueses del Vallès

AGRICULTURA • RAMADERIA • JARDINERIA • ALIMENTACIÓ ANIMAL • EQUIPAMENT RURAL • AGROBOTIGA

**Cooperativa Agrària
Comarcal del Vallès
s.c.c.l.**

Fàbrica:
Ctra. de Ribes, 98. CORRÓ D'AVALL
08520 Les Franqueses
Sitges, Magatzem / Oficina
Autoservei Agrari: CAMP VERD
Cami Vell de Vic, s/n - Tel. 93 846 36 36
Fax 93 849 53 81 - LLERONA
08520 Les Franqueses
Autoservei Agrari: Camp Verd
La Cruïlla - Telèfon 93 845 81 31
08410 VILANOVA DEL VALLES

Gas-oil PREMIER Calefacció
SERVEI A DOMICILI
No ens escollirà per casualitat

 93 846 36 36

CRACOS
L'ALIMENT PREFERIT
DEL VOSTRE GOS

DELTAAGRI
PLÀSTICS

Camp Verd
IURE EL CAMP

PRODUCTES AGROALIMENTARIS FRESCOS DE QUALITAT I AMB DENOMINACIÓ D'ORIGEN

La vostra Ferreteria cofac

**FERRERIA
MENAGE**

JOAN PRIM, 107
CORRÓ, 136
Tel. 93 849 70 11
Fax 93 849 81 83

**PÀRQUING
PROPI**

et fem un lloc

ni en doble fila ni damunt
de la vorera. Ara pots de-
ixar el cotxe amb tota tran-
quil·litat a l'espai que hem
reservat per als nostres
clients.
A can Sirvent et fem un lloc
al carrer Corró, davant de la
ferreteria. T'esperem.

little english

escola d'idiomes

nous cursos
al setembre !!

93 846 71 46

**La TEVA escola d'idiomes
a les Franqueses
No et quedis enrere**

- ★ **Anglès**
- ★ **Francès**
- ★ **Alemanys**
- ★ **Italià**
- ★ **Àrab**
- ★ **Català i Espanyol**
per a estrangers

Cursos a mida

Cursos estàndard i semi-intensius

Cursos **intensius** juliol, agost i setembre

Cursos de consolidació: **Speaking & Grammar**

Cursos d'iniciació a l'anglès de 3 a 5 anys

Anglès per a llars d'infants per a nens i nenes de 2 anys

Anglès extraescolar per a centres de primària i secundària

I les nostres CREACIONS:

★ **Breakfast in English:** Esmorzar-tertúlia amb professor nadiu

★ **Summer Kids Club, Christmas Kids Club i Easter Kids Club**

Tallers d'Estiu, Nadal o Setmana Santa per a nens de 3 a 9 anys.

Little English NEW OPTIONS

Exclusiu empreses:

-Classes en grups o particulars a mida

-BLOCS D'HORES

-Traduccions i interpretacions

-Correcció de textos

-Tramitem la formació a empreses a través de la Fundació Tripartita

Vols viure l'experiència d'allotjar un estudiant estranger a casa?

Busquem famílies que vulguin compartir la nostra cultura amb un estudiant d'un altre país.

Si vols unir-te al nostre equip docent,
no ho dubtis i envia'ns el teu currículum

Continuïtat tot l'any

Bon ambient de feina

Flexibilitat d'horaris (matins i/o tardes)

Formació contínua a càrrec de l'empresa

*Classes per a nens, adolescents
i adults, també els dissabtes !*

Sabies que...

Al 2011 el nivell d'anglès exigít per a
l'accés a la universitat serà el FCE.

Encara hi ets a temps !

Curs d'immersió

(a partir de 7 anys)

**Els vostres fills viuran el dia a
dia amb un professor a casa.**
(mínim 1h a la setmana)

10 anys d'experiència i més de 500 alumnes avalen la qualitat dels nostres serveis.

idiomes@little-english.com www.little-english.com

Carrer Céllecs 4, local 2 tel. 93 8467146

Les Franqueses del Vallès